

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: 15Saz/14/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0723101456
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Filip Hudec
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:0723101456.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v konaní pred sudcom JUDr. Filipom Hudecom v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť: Gruzínska republika, bez dokladu totožnosti, toho času umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov, Slovenská republika, zastúpeného: Centrum právnej pomoci, Kancelária Bratislava, so sídlom Námestie slobody 12, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Mobilná jednotka Policajného zboru Bratislava, so sídlom Regrútska 4, Bratislava, o prepustenie zo zaistenia, takto

rozhodol:

- I. Správny súd v Bratislave žalobu z a m i e t a .
- II. Žalovanému sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Správnu žalobou, doručenu súdu dňa 20.12.2023 prostredníctvom žalovaného, sa žalobca domáhal prepustenia zo zaistenia uloženého žalobcovi rozhodnutím žalovaného č. B./XXXX-XX zo dňa 17.10.2023 (ďalej len „Rozhodnutie o zaistení“).

2. Žalobu odôvodnil tým, že stanovená dĺžka doby jeho zaistenia v Rozhodnutí o zaistení nie je žalovaným bližšie odôvodnená konkrétnymi úkonmi viažucimi sa na jeho prípad a skutkový stav. Tvrdil, že žalovaný v Rozhodnutí o zaistení bližším spôsobom nešpecifikuje ďalšie úkony, ktoré plánuje vykonať za účelom zabezpečenia výkonu jeho administratívneho vyhostenia. Mal za to, že v dôsledku týchto skutočností je Rozhodnutie o zaistení nepreskúmateľné. V tejto súvislosti poukázal na bod 37. rozsudku Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 2 Sak/8/2023 zo dňa 31.07.2023. Ďalej poukázal na to, že po uplynutí takmer dvoch mesiacov z administratívneho spisu nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že boli vykonané úkony, na základe ktorých došlo k posunu smerujúcemu k zabezpečeniu náhradného cestovného dokladu. Mal za to, že v dôsledku uvedených skutočností, respektíve z pasivity žalovaného je zrejmé, že žalovaný počas jeho zaistenia neskúmal, či trvá účel zaistenia, a to napriek tomu, že je to jeho povinnosťou v zmysle § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov. Svoje zaistenie v zmysle Rozhodnutia o zaistení považoval za neúčelné a nezákonné. Ďalej mal aj za to, že riziko jeho úteku bolo žalovaným vyhodnotené nesprávne, pričom poukázal na to, že na Obvodné oddelenie PZ Bratislava Ružinov – západ sa dňa 17.10.2023 dostavil sám a dobrovoľne a to za účelom nahlásenia straty cestovného pasu, kedy tiež uviedol, že na území Slovenskej republiky sa zdržiava približne jeden rok. Konštatoval aj to, že si na území Slovenskej republiky našiel prácu, čo podľa jeho názoru znižuje riziko úteku do inej krajiny. Bol toho názoru, že žalovaný sa v Rozhodnutí o zaistení nevysporiadal s otázkou, do ktorej krajiny riziko jeho úteku existuje. Poukázal taktiež na to, že odo dňa 14.12.2023 je žiadateľom o azyl, čo potvrdzuje, že chce na území Slovenskej republiky zotrvať a zároveň eliminuje riziko jeho úteku do inej krajiny. Poukázal aj na bod 31. rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sak/4/2017 zo dňa 11.05.2017.

3. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe popísal doterajší priebeh administratívneho konania, vrátane rozhodnutí súdov vo veci zaistenia žalobcu. Uviedol, že námietka, ktorou sa snaží žalobca poukázať na nezákonnosť zaistenia je z časového hľadiska neaktuálna, keď žalobca v čase vypracovania správnej žaloby nevychádzal zo skutkového stavu veci. Poukázal najmä na obsah administratívneho spisu, z ktorého jasne vyplýva, že žalobca je v súčasnosti zaistený na podklade iného rozhodnutia o zaistení (č. B./XXXX-XX zo dňa 15.12.2023 – Rozhodnutie o prezaistení), ktoré bolo vydané z dôvodu, že žalobca dňa 14.12.2023 požiadal o udelenie azylu na území Slovenskej republiky, pričom dĺžka doby zaistenia bola stanovená do 15.03.2024. Konštatoval, že právny zástupca žalobcu mal vedomosť o skutočnostiach, ktoré viedli k vydaniu spomínaného Rozhodnutia o prezaistení, o čom svedčí aj jeho úradný záznam zo dňa 14.12.2023, pričom právny zástupca žalobcu bol aj telefonicky vyrozumiený za účelom informovania k ďalším úkonom, ktoré sa mali vykonať so žalobcom – na spomínaných úkonoch sa právny zástupca žalobcu vedomo nezúčastnil. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal za to, že právny zástupca žalobcu sa žiadnym spôsobom nezaoberal súčasným stavom veci, teda v čase podania žaloby už vedel o nových skutočnostiach, ktoré nastali a aj napriek tomu ich nebral do úvahy. Konštatoval, že námietky žalobcu v žalobe nie sú relevantné a dôvodné a súčasne ich nepovažuje za akceptovateľné vo vzťahu k predmetu konania. Mal za to, že reagoval promptne na zmenu skutkových okolností a tým dodržal zákonom predpokladaný postup. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Správneho súdu v Bratislave sp. zn. 17Saz/2/2023 zo dňa 11.12.2023, ako aj rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sak/1/2022 zo dňa 25.01.2022. Ďalej uviedol, že žalobcovu žiadosť o udelenie azylu považuje za účelovú, nakoľko žalobcovi bola v zápisniciach č. B./XXXX-XX a č. B./XXXX-XX daná možnosť požiadať o medzinárodnú ochranu, ktorú žalobca nevyužil a túto možnosť nevyužil ani po umiestnení v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Medvedov (ďalej len „ÚPZpC“). Konštatoval, že žalobca žiadal o udelenie azylu až dňa 14.12.2023, čo je viac ako 8 týždňov po začatí administratívneho konania, pričom rozhodnutie požiadať o azyl na území Slovenskej republiky učinil až v momente, kedy začalo byť zrejmé, že existuje vysoká pravdepodobnosť úspešnej realizácie administratívneho vyhostenia. Poukázal taktiež na zistenú trestnú činnosť žalobcu – v rokoch 2018 a 2019 bol odsúdený za prenasledovanie podľa § 151 gruzínskeho trestného zákona. Záverom uviedol, že vzhľadom na žalobcovu žiadosť o udelenie azylu nebudú zabezpečené ďalšie úkony smerujúce k jeho vyhosteniu, a to až do momentu rozhodnutia Migračného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o jeho žiadosti o udelenie azylu. Mal za to, že účel zaistenia stále trvá a navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

4. Z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že dňa 17.10.2023 sa na OO PZ Bratislava Ružinov - západ dostavil žalobca za účelom nahlásenia straty jeho cestovného pasu č. XXXXXXXXXXXX, pričom žalobca taktiež uviedol, že sa na území Slovenskej republiky zdržiava približne jeden rok. Následnou lustráciou v informačných systémoch polície bolo zistené, že žalobca sa zdržiava na území Slovenskej republiky bez povolenia na pobyt a z tohto dôvodu bol žalobca obmedzený na osobnej slobode – následne bol žalobca predvedený pred žalovaného. Boli vykonané lustrácie žalobcu v informačných systémoch polície z ktorých bolo zistené, že žalobca nedisponuje oprávnením k zdržiavaniu sa na území Slovenskej republiky, respektíve schengenského priestoru. Po podaní zákonných poučení za prítomnosti tlmočníka bola dňa 17.10.2023 so žalobcom spísaná zápisnica o podaní vyjadrenia, v rámci spísania ktorej bolo žalobcovi oznámené začatie konania vo veci jeho zaistenia. V tejto zápisnici žalobca o. i. uviedol trasu jeho postupu z domovského štátu do Schengenského priestoru, to že nedisponuje žiadnym dokladom totožnosti, že nechce v SR požiadať o azyl, nemá rodinných príslušníkov na území SR, nehrozí mu riziko prenasledovania v domovskej krajine, nemá žiadne finančné prostriedky, je drogovo závislý, v Gruzínsku sa dopustil trestného činu obťažovania (bol aj vo výkone trestu odňatia slobody cca jeden rok), dlhuje ubytovní 200 – 300 eur, chce žiť a pracovať na Slovensku.

5. Žalovaný dňa 17.10.2023 podľa § 82 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov vydal rozhodnutie o administratívnom vyhostení žalobcu vedené pod č. B./XXXX-XX, pričom žalobcovi podľa § 82 ods. 3 písm. b) zákona o pobyte cudzincov uložil zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky a na územie všetkých členských štátov na dobu troch rokov a následne vydal Rozhodnutie o zaistení. Žalobca bol zaistený podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov na účel výkonu administratívneho vyhostenia, dĺžka doby zaistenia bola stanovená na nevyhnutne potrebný čas najviac do 17.12.2023.

6. Dňa 14.12.2023 bol žalovaným vyhotovený úradný záznam z ktorého vyplýva, že toho istého dňa právny zástupca žalobcu nahliadol do spisu a vyhotovil si z neho niekoľko kópií písomností. Následne po odchode právneho zástupcu žalobcu bola žalovanému z ÚPZpC zaslaná informácia, že žalobca dňa 14.12.2023 vyhlásil podľa § 3 ods. 1 zákona o azyle, že žiada o udelenie azylu na území Slovenskej republiky. Žalovaný ihneď telefonicky kontaktoval právneho zástupcu žalobcu a dôsledne ho informoval o nových skutočnostiach, ako aj o plánovaných úkonoch a rozhodnutiach, pričom na spomínaných úkonoch sa právny zástupca žalobcu vedome odmietol zúčastniť.

7. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný dňa 15.12.2023 podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov vydal rozhodnutie o zaistení žalobcu ako žiadateľa o udelenie azylu a podľa § 88a ods. 2 zákona o pobyte cudzincov stanovil dĺžku doby zaistenia na čas nevyhnutne potrebný najviac do 15.03.2024 (ďalej len „Rozhodnutie o prezaistení“). Žalobca je naďalej umiestnený v priestoroch ÚPZpC.

Relevantné právne predpisy

8. Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

9. Podľa § 88 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov, ak cudzinec, proti ktorému sa vedie konanie o administratívnom vyhostení alebo konanie o zákaze vstupu podľa tohto zákona, podá žiadosť o udelenie azylu, policajný útvar vydá rozhodnutie o prerušení konania o administratívnom vyhostení až do rozhodnutia o jeho žiadosti o udelenie azylu a ďalej postupuje podľa osobitného predpisu; konanie o zákaze vstupu policajný útvar rozhodnutím zastaví. Ak sa cudzincovi neudelí azyl alebo neposkytne doplnková ochrana, policajný útvar, ktorý konanie o administratívnom vyhostení prerušil, pokračuje v konaní o administratívnom vyhostení; policajný útvar pokračuje v konaní o administratívnom vyhostení aj vtedy, ak cudzinec nie je oprávnený zdržiavať sa na území Slovenskej republiky podľa osobitného predpisu.

10. Podľa § 88 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov, policajt je oprávnený zaistiť štátneho príslušníka tretej krajiny

a) v konaní o administratívnom vyhostení s cieľom zabezpečiť jeho vycestovanie do krajiny podľa § 77 ods. 1, ak

1. existuje riziko jeho úteku, alebo

2. štátny príslušník tretej krajiny sa vyhýba alebo bráni procesu prípravy výkonu jeho administratívneho vyhostenia,

b) na účel výkonu administratívneho vyhostenia alebo výkonu trestu vyhostenia,

c) na účel zabezpečenia prípravy alebo výkonu jeho prevozu podľa osobitného predpisu, ak existuje značné riziko jeho úteku, alebo

d) na účel jeho vrátenia podľa medzinárodnej zmluvy, 78) ak neoprávnenne prekročil vonkajšiu hranicu alebo má na území Slovenskej republiky neoprávnený pobyt.

11. Podľa § 88 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov, rizikom úteku štátneho príslušníka tretej krajiny sa rozumie stav, keď na základe dôvodnej obavy alebo priamej hrozby možno predpokladať, že štátny príslušník tretej krajiny ujde alebo sa bude skrývať, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, nemá udelený pobyt podľa tohto zákona alebo ak mu hrozí uloženie zákazu vstupu na viac ako tri roky.

12. Podľa § 88 ods. 3 zákona o pobyte cudzincov, podanie žiadosti o udelenie azylu alebo požiadanie štátneho príslušníka tretej krajiny o asistovaný dobrovoľný návrat nie je dôvodom na prepustenie zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny. Konanie podľa osobitného predpisu nie je zaistením štátneho príslušníka tretej krajiny dotknuté.

13. Podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov, štátny príslušník tretej krajiny môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, najviac na šesť mesiacov. Policajný útvar je oprávnený počas tohto obdobia opakovane predĺžiť zaistenie štátneho príslušníka tretej krajiny, pričom celkový čas zaistenia nesmie

presiahnuť šesť mesiacov. Ak možno predpokladať, že napriek vykonaným úkonom potrebným na výkon administratívneho vyhostenia alebo trestu vyhostenia štátneho príslušníka tretej krajiny sa tento výkon predĺži z dôvodu, že štátny príslušník tretej krajiny dostatočne nespolupracuje, alebo z dôvodu, že mu zastupiteľský úrad nevydal náhradný cestovný doklad v lehote podľa prvej vety, môže policajný útvar rozhodnúť, a to aj opakovane, o predĺžení lehoty zaistenia, pričom celková doba predĺženia lehoty zaistenia nesmie presiahnuť 12 mesiacov. Lehotu zaistenia nemožno predĺžiť, ak ide o rodinu s deťmi alebo zraniteľnú osobu. Štátny príslušník tretej krajiny je zaistený dňom vydania rozhodnutia o zaistení.

14. Podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov, policajt je oprávnený zaistiť žiadateľa o udelenie azylu, ak na dosiahnutie účelu zaistenia nie je možné využiť iné menej závažné prostriedky ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny zaisteného podľa § 88 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) a ktorý podal žiadosť o udelenie azylu, ak existuje dôvodné podozrenie, že podal žiadosť o udelenie azylu výlučne s cieľom oddialiť alebo zmať jeho administratívne vyhostenie.

15. Podľa § 88a ods. 2 zákona o pobyte cudzincov žiadateľ o udelenie azylu môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, pokiaľ trvajú dôvody podľa odseku 1. Celkový čas zaistenia žiadateľa o udelenie azylu podľa odseku 1 písm. a), b), c) alebo písm. e) nesmie presiahnuť šesť mesiacov. Celkový čas zaistenia žiadateľa o udelenie azylu podľa odseku 1 písm. d) nesmie presiahnuť čas zaistenia podľa § 88 ods. 4.

16. Podľa § 88a ods. 3 zákona o pobyte cudzincov na konanie o zaistení žiadateľa o udelenie azylu sa primerane vzťahujú ustanovenia § 88 ods. 4, 5, 7, 8 a 12.

17. Podľa § 89 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov policajný útvar, ktorý koná vo veci administratívneho vyhostenia, môže štátnemu príslušníkovi tretej krajiny namiesto jeho zaistenia uložiť povinnosť a) hlásenia pobytu alebo b) zložiť peňažnú záruku.

18. Podľa § 89 ods. ods. 2 zákona o pobyte cudzincov, o druhu a spôsobe uloženia povinnosti podľa odseku 1 rozhoduje policajný útvar, pričom prihliada na osobu štátneho príslušníka tretej krajiny, jeho pomery a mieru ohrozenia účelu zaistenia. Povinnosť podľa odseku 1 však nemožno uložiť, ak ide o konanie vo veci administratívneho vyhostenia z dôvodu podľa § 82 ods. 2 písm. a) alebo písm. b).

19. Podľa § 89 ods. ods. 3 zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar môže uložiť povinnosť podľa odseku 1 len vtedy, ak štátny príslušník tretej krajiny preukáže zabezpečenie ubytovania počas trvania tejto povinnosti a finančné zabezpečenie pobytu vo výške podľa § 6; to neplatí, ak ide o žiadateľa o azyl. O uložení povinnosti podľa odseku 1 môže policajný útvar rozhodnúť aj počas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny. Proti rozhodnutiu o uložení povinnosti podľa odseku 1 sa nemožno odvolať.

20. Podľa § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar je povinný skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia.

21. Podľa § 221 ods. 1 SSP, žalobca sa môže správnu žalobou domáhať zrušenia rozhodnutia o zaistení, o predĺžení zaistenia, o predĺžení lehoty zaistenia vydaného podľa osobitného predpisu alebo určenia takého rozhodnutia za nezákonné, ak bol žalobca zo zaistenia prepustený.

22. Podľa § 221 ods. 2 SSP, žalobca sa môže správnu žalobou domáhať prepustenia zo zaistenia vykonaného podľa osobitného predpisu.

23. Podľa § 229 SSP, ak správny súd po preskúmaní zistí, že správna žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

Skutkové a právne závery správneho súdu

24. Správny súd v Bratislave ako súd vecne, miestne a kauzálny príslušný [§ 10, § 13 ods. 3, § 17 písm. a) SSP] v konaní o správnej žalobe vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia posudzujúc správnu žalobu neformálne a neviazaný jej žalobnými bodmi (§ 206 ods. 3 SSP) preskúmal zákonnosť trvania zaistenia žalobcu realizovaného na podklade Rozhodnutia o prezaistení, oboznámil

sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu žalovaného, a podľa stavu veci v čase vyhlásenia rozhodnutia správneho súdu podľa § 206 ods. 4 SSP dospel k záveru, že správna žaloba nie je dôvodná. O žalobe rozhodol podľa § 228 SSP na pojednávaní uskutočnenom dňa 02. januára 2024 bez prítomnosti účastníkov konania, za dodržania podmienok podľa § 114 SSP. Účastníci konania súhlasili s prejednaním veci bez ich prítomnosti.

25. Správny súd podľa § 119 SSP vychádzal zo skutkového stavu zisteného žalovaným, ktorý je zosumarizovaný vyššie, pričom nezistil žiadne relevantné dôvody na jeho doplnenie.

26. Správny súd úvodom považuje za dôležité zdôrazniť, že žalobca sa správnou žalobou podanou podľa § 221 ods. 2 SSP domáha prepustenia zo zaistenia, čo znamená, že predmetom súdneho prieskumu nie je preskúmanie zákonnosti samotného rozhodnutia, ktoré bolo podkladom jeho zaistenia, ale posúdenie, či v prípade žalobcu nastali alebo nenastali také okolnosti, pre ktoré by jeho zaistenie prestalo napĺňať stanovený účel, v dôsledku čoho by muselo byť nariadené jeho prepustenie zo zaistenia [v zmysle § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov je potrebné skúmať trvanie jeho účelu počas celej doby zaistenia].

27. Nie menej dôležité bolo zistenie správneho súdu, že žalobca smeruje prevažnú väčšinu svojich námietok a súvisiacej argumentácie voči Rozhodnutiu o zaistení podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov, pričom z administratívneho spisu bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že žalobca je ku dnešnému dňu zaistený na podklade iného rozhodnutia a to Rozhodnutia o prezaistení podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov, ktoré bolo vydané v nadväznosti na jeho žiadosť o azyl zo dňa 14. decembra 2023. Zákonnosť ďalšieho trvania zaistenia žalobcu bude preto potrebné skúmať odvíjajúc sa od zmieneného Rozhodnutia o prezaistení.

28. Ak žalobca mienil podať správnu žalobu, ktorej by bolo možné priznať úspech, jeho námietky sa mali zamerať výlučne na osvedčenie nezákonnosti trvania zaistenia a to z dôvodu, že neexistuje (resp. že žalovaný neosvedčil existenciu) dôvodné podozrenie, že podal žiadosť o udeleniu azylu výlučne s cieľom oddialiť alebo zmarit' jeho administratívne vyhostenie.

29. Zatiaľ čo v prípade zaistenia podľa ustanovenia § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov musel žalovaný náležite skúmať a osvedčiť účel zaistenia, ktorým bol v danom prípade výkon administratívneho vyhostenia s čím úzko súvisí aj skúmanie otázky reálnej vyhostiteľnosti do určenej krajiny, momentom podania žiadosti o azyl až do rozhodnutia o nej tento účel odpadol.

30. Na druhej strane, predpokladom zaistenia podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov je podľa názoru správneho súdu vznik špecifickej situácie, ktorá je zapríčinená podaním žiadosti o udelenie azylu cudzincom, zo správania ktorého možno dôvodne predpokladať, že ju podal iba so zámerom oddialiť alebo úplne zmarit' jeho administratívne vyhostenie. Tým, že naplnenie účelu zaistenia je determinované postojom a správaním cudzinca – žiadateľa o azyl ku podanej žiadosti, je primárne na cudzincovi, aby až do momentu rozhodnutia o nej minimálne tvrdil, že ňu už od začiatku existovali alebo následne nastali také okolnosti, ktoré mali za následok, že o udelenie azylu žiada v úprimnej snahe zotrvaní na území Slovenskej republiky. Účel zaistenia podľa vyššie citovaného ustanovenia je teda daný v období, kedy migračný úrad posudzuje jeho žiadosť o udelenie azylu a zároveň neboli zistené skutočnosti, že by cudzinec prejavil úprimnú snahu zotrvaní na území Slovenskej republiky v dôsledku udelenia azylu (v tejto súvislosti správny súd taktiež poukazuje na žalobcove tvrdenia uvedené v zápisnici o podaní vyjadrenia zo dňa 17.10.2023, z ktorej vyplýva, že žalobca nežiadal o azyl na území Slovenskej republiky, pričom potvrdil, že v Slovenskej republike má dlhy na ubytovaní, je drogovo závislý a nemá absolútne žiadne finančné prostriedky). Správny súd je taktiež toho názoru, že v prípade zaistenia podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov sa v priebehu zaistenia neskúma aj vyhostiteľnosť cudzinca [ktorá sa mala skúmať v priebehu predošlého zaistenia podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov], pretože tá sa momentom podanej žiadosti o udelenie azylu stala až druhoradým účelom a do poľa záujmu sa (prípadne) dostane opätovne až po rozhodnutí migračného úradu o nej. Vo vzťahu k vyhosteniu cudzinca sa v čase rozhodovania o zaistení skúma iba splnenie podmienky, či je cudzinec v čase jeho prezaistenia podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov zaistený buď podľa § 88 ods. 1 písm. a) alebo písm. b) zákona o pobyte cudzincov. Inými slovami, zo znenia ustanovenia nevyplýva, že by sa tieto dva účely mali v prípade trvania zaistenia podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov kumulovať.

31. S ohľadom na uvedené je preto zrejmé, že námietky žalobcu, ktoré sa neviažu na existujúcu skutkovú situáciu nemôžu byť relevantné - vyhostenie totiž nie je reálne uskutočniteľné už iba v dôsledku podanej žiadosti o udelenie azylu.

32. Správny súd má ďalej za to, že žalovaného postup v zmysle § 88a zákona o pobyte cudzincov (po podaní žiadosti o udelenie azylu žalobcom) je v súlade s ustálenou praxou kasačného súdu. Z administratívneho spisu správny súd zistil, že žalobca dňa 14. decembra 2023 požiadal o udelenie azylu zatiaľ čo bol umiestnený v ÚPZpC na podklade Rozhodnutia o zaistení. Túto skutočnosť ÚPZpC bezprostredne, ešte v ten istý deň, oznámil žalovanému. Žalovaný (potom čo dňa 14.12.2023 riadne a dôsledne informoval právneho zástupcu žalobcu o všetkých týchto skutočnostiach a plánovaných úkonoch) dňa 15. decembra 2023 žalobcu vypočul a umožnil mu vyjadriť sa ku jeho rozhodnutiu požiadať o azyl, predovšetkým z akého dôvodu oň požiadal a prečo o azyl nepožiadala už dňa 17. októbra 2023, kedy bol prvýkrát zadržaný políciou. Žalobca sa ku dôvodom žiadosti o azyl nechcel vyjadriť. Dňa 15. decembra 2023 preto žalovaný vydal Rozhodnutie o prezaistení podľa § 88a ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov.

33. V tejto súvislosti správny súd poukazuje taktiež na to, že žalobcovi bola v predmetných zápisniciach o podaní vyjadrenia zo dňa 17.10.2023 daná možnosť požiadať o medzinárodnú ochranu, ktorú žalobca nevyužil, pričom túto možnosť nevyužil ani po umiestnení v ÚPZpC – žalobca požiadal o udelenie azylu až dňa 14.12.2023, čo je viac ako osem týždňov po začatí administratívneho konania, v čase existencie vysokej pravdepodobnosti úspešnej realizácie jeho administratívneho vyhostenia. Správny súd má za to, že takéto správanie žalobcu javí značné znaky účelovosti. Žalobca zároveň svoje tvrdenia o údajnej zabezpečenej práci a pod. žiadnym spôsobom nepreukázal a neosvedčil. Trvanie účelu zaistenia (aj z pohľadu verejného záujmu) istotne svedčí aj to, že žalobca je bez akýchkoľvek finančných prostriedkov (vytvára si dlhy), je drogovo závislý a má trestnú minulosť.

34. Keďže žalovaný dodržal zákonom predpokladaný postup a promptly zareagoval na zmenu skutkových okolností v podobe odpadnutia dôvodu zaistenia podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov, nemožno konštatovať, že pochybil. Dodržanie zákonom predpokladaného postupu sa preto odráža aj v zákonnosti jeho ďalšieho trvania zaistenia. Rovnaké závery vyplývajú aj z rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

sp. zn. 1Sak/1/2022 z 25. januára 2022, v zmysle ktorého „...podaním žiadosti o azyl pominul dôvod zaistenia podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov (do rozhodnutia o žiadosti o udelenie azylu sťažovateľa) a nastali nové skutkové okolnosti, s ktorými bol žalovaný povinný sa vysporiadať, a to buď okamžitým prepustením sťažovateľa na slobodu alebo v prípade, ak mal za to, že u sťažovateľa je daný dôvod zaistenia ako žiadateľa o azyl, vydaním nového rozhodnutia o zaistení podľa § 88a zákona o pobyte cudzincov ...“.

35. Hoci nebolo možné priznať žiadnej z námietok prezentovaných žalobcom relevanciu a posúdiť ju ako dôvodnú, správny súd si je vedomý, že správnu žalobu vo veci zaistenia má posudzovať neformálne a nie je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, čo znamená, že môže prihliadnuť aj na iné skutkové a právne dôvody, ako tie, ktoré boli uvedené v správnej žalobe. Ani na základe vlastnej činnosti však žiaden dôvod pre konštatovanie nezákonnosti resp. neexistencie trvania účelu zaistenia ku dňu rozhodovania nedetegoval.

36. Zaistenie cudzinca predstavuje citeľný zásah do najvýznamnejších práv jednotlivca, a to do práva na slobodu pohybu a pobytu. Takýto zásah môže byť prípustný len za prísne vymedzených podmienok definovaných najmä zákonom o pobyte cudzincov. Žaloba, ktorou sa žalobca domáha prepustenia zo zaistenia, môže byť úspešná jedine v prípade, ak žalobca svojimi námietkami spochybnil zákonnosť trvania jeho zaistenia, inými slovami ak preukáže, že ďalšie trvanie jeho zaistenia nie je účelné a efektívne, čo sa v danom prípade žalobcovi nepodarilo.

37. Na základe vyššie uvedeného správny súd dospel k záveru, že zaistenie žalobcu za súčasného skutkového stavu je zrejme účelné. Keďže správny súd po preskúmaní veci zistil, že podaná žaloba podľa § 221 ods. 2 SSP je nedôvodná (vychádzala dokonca z neaktuálneho skutkového stavu veci), nezostala mu iná možnosť, ako žalobu žalobcu podľa § 229 SSP zamietnuť.

38. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP, a žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný v celom rozsahu právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovanému voči žalobcovi nevznikli také dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od neho spravodlivo požadovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať kasačnú sťažnosť v lehote sedem dní od jeho doručenia oprávnenému subjektu, a to na Správnom súde v Bratislave (§ 443 ods. 2 SSP).

Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

Rozsudok správneho súdu o správnej žalobe vo veciach zaistenia nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty siedmich dní od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti v tej istej lehote proti tomuto rozsudku (§ 145 ods. 3 SSP).

Kasačná sťažnosť má odkladný účinok, ak bola podaná proti rozhodnutiu správneho súdu vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe vo veciach zaistenia a administratívneho vyhostenia [§ 446 ods. 2 písm. d) SSP].

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

V konaní o kasačnej sťažnosti vo veciach zaistenia nemusí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 2 písm. b) SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa nemusia byť spísané advokátom.